

Sygnatura akt III RC 74/15

POSTANOWIENIE

W. , dnia 23 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Piotr Remian

Protokolant: Monika Szast

po rozpoznaniu w W. na rozprawie w dniu 23 lipca 2015 r.

w sprawie z powództwa małoletniej M. J. P. reprezentowanej przez ojca S. P. (1)

przeciwko I. P. (1)

o alimenty

postanawia

I. umorzyć postępowanie wobec zawarcia przez strony ugody;

II. nie obciążać pozwanej kosztami opłaty sądowej, od której ponoszenia małoletnia powódka pozostaje zwolniona z mocy ustawy, zaliczając ją na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Przedstawiciel ustawowy S. P. (1) działając w imieniu małoletniej M. J. P. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. P. (1) alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu podniósł, iż decyzją sądu jemu została powierzona piecza nad córką. Wskazał, iż na zaspokojenie potrzeb małoletniej powódki w skali miesiąca wydatkuje kwotę w granicach 1.300 zł. Nadto dodał, iż jest zarejestrowany w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Osiąga dochód 1.500 zł miesięcznie. Wskazał, iż pozwana nie utrzymuje kontaktów z dzieckiem i nie partycypuje w kosztach utrzymania. Na rozprawie w dniu 23.07.2015 r. ograniczył powództwo do kwoty po 500 zł miesięcznie.

Pozwana I. P. (1) uznała powództwo do kwoty po 200 zł miesięcznie alimentów. Podała, iż nie pracuje z uwagi na stan zdrowia i nie osiąga dochodów. Podniosła, iż jej mąż pracuje na utrzymanie rodziny, zaś ona zajmuje się opieką nad 5 – letnim synem.

Na rozprawie w dniu 23 lipca 2015 r. (k. 28) strony uzgodniły warunki ugodowego zakończenia postępowania i zawarły przed Sądem Rejonowym w Wołowie ugode, na podstawie której pozwana I. P. (1) zobowiązała się płacić na rzecz małoletniej powódki M. J. P. kwoty po 300 zł miesięcznie tytułem alimentów, poczynając od dnia 01.08.2015 r., do rąk przedstawiciela ustawowego S. P. (1). Nadto strony postępowania zgodnie oświadczyły, iż zawarta ugoda stanowi pełne zaspokojenie roszczeń pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 11.12.2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII Nsm 222/14 powierzono S. P. (1) wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. J. P., zaś uprawnienia pozwanej I. P. (1) ograniczono do prawa współdecydowania w istotnych sprawach małoletniej, w tym dotyczących jej sposobu leczenia, wyboru kierunku nauki oraz utrzymywania bieżących kontaktów.

(dowód: akta SR w Środzie Śląskiej o sygn. VIII Nsm 222/14 – w załączeniu)

S. P. (1) zamieszkuje wraz z córką i swoją matką w mieszkaniu w bloku. Pozostaje zarejestrowany od dnia 26.09.2014 r. w urzędzie pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Świadczy prace dorywcze przy zdejmowaniu eternitu z dachu i z tego tytułu otrzymuje dochód około 1.500 zł miesięcznie. W roku 2014 uzyskał dochód w wysokości 897,64 zł. Małoletnia M. P. ukończyła 6 rok życia. Uczęszcza aktualnie do przedszkola, zaś od września 2015 r. rozpocznie edukację szkolną. Korzysta ze wsparcia w postaci dożywiania w przedszkolu. Na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb ojciec wydatkuje kwotę w granicach 600 zł miesięcznie. Przedstawiciel ustawowy ponosi koszt eksploatacji mieszkania w kwocie 400 zł miesięcznie. W czasie, gdy przebywa w pracy córką zajmuje się jego matka, która nie pracuje i nie osiąga dochodów, korzystając ze wsparcia syna.

(dowód: przesłuchanie informacyjne S. P. - protokół k. 29 – 00:17:22 – 00:24:25;

zaświadczenie MOPS w W. - k. 11;

odpis zupełny aktu urodzenia - k. 8;

zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. - k. 10;

zaświadczenie PUP w W. – k. 22)

Pozwana I. P. (1) nie pracuje i nie jest zarejestrowana w urzędzie pracy. Nie osiąga dochodów. Ukończyła szkołę ogólnokształcącą i nie ma zawodu. W okresie od 09.09 do 25.11.2014 r. pozostawała pod opieką (...) we W.. Aktualnie prowadzi leczenie farmakologiczne w związku z depresją i anemią. Zamieszkuje wraz z mężem A. P. oraz ich wspólnym 5 – letnim synem. Mąż pozwanej pracuje zawodowo i osiąga dochód w granicach 1.800 zł miesięcznie. Koszty związane z eksploatacją mieszkania wynoszą około 800 zł miesięcznie. Pozwana nie kontaktuje się z córką, ani nie łoży na jej utrzymanie od czasu przejścia pieczy nad nią przez ojca w sierpniu 2014 r.

(dowód: przesłuchanie informacyjne I. P. - protokół k. 29 – 00:24:26 – 00:32:13;

zaświadczenie PZP we W. - k. 24)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną orzeczenia zawartego w pkt. I postanowienia stanowi przepis art. 355 § 1 k.p.c. , który stanowi, iż Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, gdy powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W myśl art. 10 k.p.c. w sprawach, w których zawarcie ugody jest dopuszczalne, sąd powinien w każdym stanie postępowania dążyć do ich ugodowego załatwienia. Artykuł 223 § 1 k.p.c. stanowi z kolei, iż przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Podobnie jak przy innych aktach dyspozycyjnych stron Sąd może uznać zawarcie ugody za niedopuszczalne tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Zawarcie przez strony ugody na rozprawie w dniu 23.07.2015 r. skutkowało tym, że wydanie wyroku stało się zbędne. W istocie ugoda sądowa jest aktem prawnym złożonym i składa się z następujących czynności prawnych stron:

- ugody cywilnoprawnej (art. 917 k.c.) zawartej przed sądem w toku postępowania, dotyczącej istniejącego między stronami stosunku prawnego stanowiącego podstawę powództwa czy też wniosku w danym postępowaniu,
- dorozumianych procesowych oświadczeń woli stron kierowanych do sądu – tej treści, że strony z powodu zawarcia ugody likwidującej ich spór in merito żądają umorzenia postępowania.

Każda z tych dwóch czynności prawnych podlega ocenie według przepisów normujących tę gałąź prawa do której dana czynności należy. Zatem ważność i skuteczność ugody cywilnoprawnej oceniana jest według przepisów kodeksu cywilnego, a ważność i skuteczność wniosku o umorzenie postępowania podlega ocenie według przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Ugoda musi zawierać oświadczenia woli obu stron. Ważność ugody podlega ocenie według przesłanek z art. 58 k.c., a więc nie może być sprzeczna z ustawą, zasadami współżycia społecznego, ani zmierzać do obejścia ustawy. Natomiast ugoda jako czynność procesowa podlega również ocenie w płaszczyźnie przesłanek z art. 203 § 4 k.p.c. w związku z art. 223 § 2 k.p.c.

Zgodnie z przepisem art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przy czym zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Między wymienionymi przesłankami zachodzi współzależność wyrażająca się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd dokonując kontroli ugody zawartej przed tutejszym Sądem w dniu 23 lipca 2015 r. pomiędzy stronami postępowania, zawierającej ich zgodne oświadczenia woli w przedmiocie alimentów, nie znalazł jakichkolwiek podstaw do jej zakwestionowania. Wskazać bowiem należy, iż możliwości zarobkowe pozwanej, która nie ma zawodu, można określić na podstawie informacji uzyskiwanych przez Sąd z urzędów pracy w innych sprawach o alimenty na poziomie najniższego wynagrodzenia, tj. kwoty 1.750 zł brutto (1.286 zł netto) miesięcznie. Pozwana pozostaje aktualnie w związku małżeńskim z A. P., który pracuje zawodowo i osiąga dochód w granicach 1.800 zł miesięcznie. Swoją obowiązek alimentacyjny pozwana względem syna wypełnia sprawując nad nim bieżącą pieczę. W ocenie Sądu potrzeby uprawnionej powódki można określić na kwotę 600 zł miesięcznie, którą to wskazał jej ojciec w trakcie informacyjnego przesłuchania. Możliwości dochodowe pozwanej pozwalają na partycypowaniu w ponoszeniu połowy tych kosztów. Pozwana nie posiada orzeczenia lekarskiego o niezdolności do pracy, a zatem ma możliwość podjęcia zatrudnienia, co też deklaruje. Od roku czasu nie kontaktuje się z córką, ani nie uczestniczy w ponoszeniu kosztów jej utrzymania. Zatem Sąd uznał, iż ugoda jest dopuszczalna w świetle przesłanek określonych w art. 203 § 4 k.p.c. w związku z art. 223 § 2 k.p.c.

W związku z powyższym Sąd nie znalazł podstaw, aby sprzeciwić się zawarciu w niniejszej sprawie ugody pomiędzy stronami, która jednocześnie zawiera, jak to zostało podkreślone, ich wnioski o umorzenie postępowania, wiążące Sąd (gdy nie podważa skuteczności ugody), zatem postępowanie należało umorzyć, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji postanowienia.

Ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę treści dokumentów, z których dowody przeprowadzono, gdyż nie nasuwają one wątpliwości co do swej prawdziwości.

Orzeczenie zawarte w punkcie II postanowienia znajduje swoje uzasadnienie w art. 100 ust. 2 Ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz.1398 z p.z.).